

ADAPTACIJA i SCENARIO

ŽILIJEN
BLONDEL
ŽAN LIK
KANO

CRTEŽ

ŽILIJEN
TELO
ROBEN
REHT

STRANE 3 DO 18 I 21 DO 25

STORIBORD I CRTEŽ

ROBEN
REHT

STRANE 3 DO 32

ŽILIJEN
TELO

U SARADNJI SA RONANOM TULOA

KOLOR

ŽAN
BASTID

U SARADNJI SA LIKOM PERDRIZEOM

KORICE

ŽAN
BASTID
ROBEN
REHT

PREMA DELU MAJKLA MURKOKA

ELRIK

3. BELI VUK

MAKONDO

PREDGOVOR

„Rolling... We're rolling in the ruins“, peva Majkl Murkok iz mog Ajpoda dok pišem ove redove, neverovatnom koncidencijom ili magijom funkcije *shuffle*. U svakom slučaju, dobar početak za ovaj predgovor.

Kada mi je bilo devet godina, čitao sam *Olujnika* Majkla Murkoka, i to čitanje mi je promenilo život. Elrik od Melnibonea mi je ušao u glavu, kao da je oduvek u njoj i bio.

Bio sam rešen da pročitam sve što je Majk Murkok napisao, da pročitam sve objavljene avanture albino princa naoružanog crnim mačem. Čitao sam samo *Elrika* dok nisam, godinu dana kasnije, naleteo na primerak *Usnule čarobnice* i otkrio druge strane Šampiona Večnosti – junake i protagoniste drugih Murkokovih knjiga – i to koliko su i oni sami Elrik. To me je uputilo da ih sve iščitam, pa sam tako tokom sledeće dve godine otkrio Džerija Kornelijusa i Karla Glogauera, Dorijana Hokmuna, Koruma i sve druge (no, jesu li oni uopšte „drugi“?). A imao sam i veliku sreću: moja želja da pročitam Murkoka podudarila se sa željom koju je imala i britanska izdavačka industrija da objavi sve što je ovaj dotad bio napisao, pa sam na to trošio svoj džeparac. U jednoj majušnoj knjižari u Brajtonu, pronašao sam Majklov kratki roman objavljen samostalno čiji je naslov bio – *Oči čoveka od žada*, za kojeg нико nikad ranije nije čuo. Bilo mi je tada dvanaest godina i imao sam utisak da je taj roman tu samo za mene.

Upijao sam te knjige u sebe: postale su deo mene, veoma intimni deo mene. Ponekad, kada me pitaju da navedem svoje uzore, zaboravim da spomenem Majkla Murkoka, zbog toga što je Majkovo delo, progutano, čitano i ponovo čitano, uneto u mene još dok sam bio u fazi formiranja, te je manje uticaj na ovo što sam i na moje mišljenje, a više je u samoj suštini onog što jesam. Tokom svog celokupnog zrelog života, činilo mi se prirodnim i logičnim da dela fantastike budu široka i razgranata, da sadrže svoje vlastite kosmologije, da se protežu kroz nezamisliva trajanja, da u sebi sadrže sve zamislive žanrove i medije i da, po mogućству, prikažu suvอนجave i bledunjave prinčeve koje muče problemi odnosa sa drugima – porodični, međuljudski, ali i seksualni. (Treba primetiti da se sve ovo, bez mog svesnog nastojanja, jasno uočava u *Sendmenu*, mom najobimnijem delu).

Majkl Murkok me je nemerljivo zadužio: zahvaljujući njemu shvatio sam, u ranom uzrastu kada su nova saznanja oblikovala moj način mišljenja, da dobar pisac mora biti sposoban da sve uradi, da mu jednako dobro idu i *heroic fantasy* i konvencionalni roman, ali i stripovi, i filmovi, eseji, politički govor, sve do neobičnih pank fantazija. Kao izdavač, izmenio je oblast spekulativne fikcije, prosti objavljivajući one priče koje je želeo da čita. Kada sam bio isuviše mlad da bih mogao učiniti išta drugo do maštati o tome kako ću postati pisac, bio je za mene uzor onoga što pisac treba da bude i onoga što pisca čini istinskim piscem. Više od dvadeset godina nakon čitanja *Olujnika*, napisao sam priču čiji je naslov *One life, furnished in Early Moorcock*, koja se, po meni, najviše bližila autobiografiji, pokušaju da objasnim ulogu koju su Murkok (i Elrik) odigrali u stvaranju mene ovakvim kakav jesam i kakav sam bio.

Elrikove avanture otelotvoruju samu kvintesenciju Murkoka, čistu drogu, nemešanu i pristigu direktno sa ulice (baš kakvi su i tekstovi blizanci o Džeriju Kornelijusu, mostu ka onom drugom Murkoku, onom koji je napisao *Mother London*). Te avanture pokrivaju čitavu njegovu izuzetnu karijeru, i nastavljaju se do dana današnjeg. Kupajući se u boji, to su delirične i čudesne priče o rastrzanosti, gubicima i slatkogorkim pobedama, koje uvek imaju za okosnicu bledog princa i njegov mač koji guta duše. Te priče su mudre, bolne i pametne, i ako ih pažljivo čitate, promeniće vam život.

Ne bih ih menjao ni za šta na svetu.

NIL GEJMAN

Jul 2017

* Stih iz pesme *Dude's Dream*, Michael Moorcock & The Deep Fix, 1975 (NDT)

